

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovat. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbsko-bolgarska vojna.

Cesar se je vsak pošten Slovan bal, dogodilo se je preteklo soboto. Srbija napovedala je Bolgarske vojno, srbske čete prekoračile so mejo in začel se je boj mej sosednima in bratskima narodoma. Bolgari in Srbi, ki so nekdaj v tolikih bitkah vkupe krvaveli, ki bi morali čuvati mlado svojo svobodo in drug na družega se naslanjati, da si mirnim potom zagotove še boljše bodočnost, sprli so se mej seboj na veliko veselje neslovanskega sveta in na neizmerno škodo ideji slovanski.

Ni ga pravega uzroka tej vojni mej narodoma samima. Jedva oproščena turške sile, morala bi se drug poleg družega razvijati in v zavesti, da je, kakor za Ruse in Angleže v Aziji, tako tudi za Srbe in Bolgare na poluotoku balkanskem dovolj prostora, ako vlada mej njimi le nekoliko bratske ljubezni, morala bi skrbeti, da si v vzajemnem delovanju pridobita še one pokrajine, katere jima je odrekel dogovor Berolinski.

Morda bi bilo tudi prišlo do takega pravega pravilnega za vse slovanstvo velevažnega razvoja, da ni nemila osoda tako našesla, da je srbski prestol zasel Milan, bolgarski prestol pa Nemeč Batenberžan.

Obe imeni sta za dotični državi osodepolni. Oba vladarja krenila sta lahkomišelnostjo z jedino pravega slovanskega tiru. Milan, ki gledé zlih lastnosti skoraj nadkriljuje zloglasnega Cesara Borgio, ki je kot kralj jako intimno občeval z nedavno obsojenim sleparjem Kufflerjem, pričel je politik, uga-jajočo njega osobni strasti, ne meneč se za koristi naroda. V njegovi državi, katero je pokojni knez Mihajlo tako izvrstno uredil, da jej je po vsej pravici pristajalo ime slovanskega Pijemonta, zavlada-la je kruta sila, s silo pa je naraščala nezadovoljnost, katera se je uduševala le najskrajnejimi sredstvi. V Bolgariji pa je knez Aleksander pričel uprav-pustolovno politiko. Ni se oziral na to, da ima Bolgarija vse, kar je dobila, le po nesebični požrt-valnosti Rusov, da mora, ako ne iz hvaležnosti, vsaj iz previdnosti ravnati se po mnenji carja, ampak uprizoril je samovlastno senzačni prevrat Plovdivski, ž njim pa narod bolgarski zapeljal na kraj

propada. Vse sedanje zlo zakrivila sta jedino obe-stranska vladarja in njih pustolovni pristaši, zato-rej pa upamo, da bosta oba naroda tudi to uvidela in da bode boj mej bratoma imel vsaj to dobro po-sledico, da bota Milan in Aleksander zgubila svoji kroni.

Pravega povoda za vojno, kakor rečeno, ni bilo. A Milanu, ki je zašel v političko zagato, naposled ni bilo druge rešitve, da se vsaj začasno obdrži na prestolu. Ker se Turkov ni upal, sklenil je boj proti Bolgarom. V ta namen začeli so vladni listi javno mnenje na to pripravljati.

Rektor srbske velike šole Sruković objavil je v oficijoznem „Beogradskem dnevniku“ obširno raz-pravo, v kateri dokazuje, da v Vidimskem, Berko-vačkem, Kistendilskem, Sofijskem in Trnovskem okraji bivajo Srbi v večini in da po zgodovinskem pravu pripadajo ti kraji Srbiji. V teh petih okrožjih biva 530.000 prebivalcev in ta okrožja hočejo si prisvo-jiti Srbi. Pisatelj trdi, da je te okraje Berolinski dogovor po krivici prisodil Bolgarski. Bivši pravo-sodni minister Pantelić pa baš v tem listu doka-zuje, da bolgarski narod nema nobene svoje državne ideje, nobenih zgodovinskih prav, nobene narodne zavesti, nobene politične sedanjosti, pa tudi bodoč-nosti ne. Srbski narod pa more ponosno se ozirati na svojo zgodovino. Srbska ideja ne sme in ne more poginiti, kajti v narodu budi mogočno narodna za-vest in državna ideja. Ravno tako sovražno proti Bolgarom piše drug vladni list „Videlo“. Na ta na-čin se je vladi posrečilo nahujskati narod proti Bolgarom, in vzbuditi v njem željo po bolgarskem ozemlju.

Bolgarski knez je dobil v soboto ob 2. uri zjutraj iz Belega grada objavo vojne ter to narav-nost sporočil sultanu in velikemu vezirju ter prosil pomoči Turčije. Na vojsko je pa izdal sledeče dnevno povelje: „Kralj srbski napovedal je nam vojno in dal srbske vojski povelje, da udere v naše ozemlje. Naši srbski bratje, mesto da bi nam pomagali, ho-čejo uničiti našo domovino. Vojaki, pokažite svoj pogum, branite svoje matere in svoja ognjišča in preganjajte sovražnika, ki je nas zavratno in izdaj-sko napal, dokler ga ne uničite.“ Vojake je to po-

velje jako navdušilo in z veseljem odhajajo na bo-jišče. Knez Aleksander odpeljal se je že iz Plodiva v Sofijo.

Srbska vojska prodira v dveh kolonah v Bol-garijo. Večina se je napotila iz Pirota proti Cari-brodu, druga kolona pa prodira proti Vidinu. Mej obema je jedna letéča brigada, katerej zapoveduje podpolkovnik Milanovac. Na Caribrodski cesti se Srbom ne bodo stavile prevelike ovire, kar pa se tiče ozemlja, drugače pa proti Vidinu, kjer bodo morali prodirati skozi gozde in po gorovji. Bilo je že nekaj prask mej srbskimi in bolgarskimi pred-stražami. Tako so Srbi napali 20 mož broječo bol-garsko predstražo pri vasi Bozici in ubili so jed-nega moža. Bolgari so se umaknili za nasip in ubili 20 Srbov. Sicer se pa Bolgari v soboto še neso dosti ustavljali. Brez boja so Srbi zaseli več bol-garskih vasij blizu Trna. Bolgari se hočejo umakniti kakih 20 kilometrov od meje in tam ustaviti se v utrjenih pozicijah, posebno pa v dobro utrjeni Dra-gomanski soteski.

O izidu vojne se sedaj ne da nič sklepati. Srbi so sicer res bolj izvežbani, ali Bolgari so bolj naudušeni. Sicer je pa mnogo zavisno od tega, kaj bode storila Turčija. Če Turki napovedo Srbom vojno, bodo ti imeli težko stanje. V Carigradu se je takoj sešel ministerski svet, ko so zvedeli o vojni. Nekateri mislijo, da bodo Turki mirovali da se je Srbija ž njimi poprej že dogovorila, ali pa da bode Srbe podpirala kaka druga velevlast, ki ima tamkaj doli čuvati svoje interese.

Tudi se ne ve kaj poreko na to Rusi. Kakor se poroča, se je v Peterburgu takoj omečilo srce za Bol-gare, ko se je zvedelo, da so Srbi napovedali vojno. Bolgarska vlada je bila naročila v Tulškeji tovarni za orožje 18 milijonov patron. Ruska vlada je bila prepovedala izvažati te patrone. Ko so pa zvedeli, da je Srbija napovedala vojno, so takoj dovolili iz-važevanje teh patron.

Objava vojne, katero je srbska vlada poslala v Sofijo, ni nič družega, kakor predbacivanje raznih pod-losti Bolgarom. Očita se njim, da so iz jednostran-skih sebičnih oziror rušili ravnotežje na Balkanu in vznemirili balkanske narode, s svojevoljnimi nared-

LISTEK.

Rip Van-Winkle.

(Iz W. Irvingove „knjige črtic“ poslovenil Vinko.)
(Dalje.)

Sósebnost to se je Ripu čudno zdelo, da so se ti ljudje, če prav so se očividno zabavljali, držali tako silno resnobno in tako skrivnostno molčali; bili so mu najzalostnejša družba, kar jih kedaj videl. Nič ni pretrgavalo tibote tega prizora razen ropota krogelj, katere so s svojim drdranjem po gorah vzbujale odmev, ki je bobnel kakor votlo gr-menje.

Ko se je Rip približal s svojim spremljeval-cem, so najedenkrat prestali s svojo igro ter ga gledali tako strmo in presunljivo in s takimi čud-nimi, surovimi, mračnimi obrazi, da se mu je srce skrčilo v prsah in da so se mu kolena tresla. Zdaj je njegov tovariš tekočino iz soda jel pretakati v velike steklenice in dal mu je znamenje, naj po-streže družbi. Ubogal je s strahom in trepetom; oni pa so molče srkali pijačo ter se potem zopet spravili nad igro.

Polagoma sta Ripa minila strah in groza. Ka-dar nobeno oko ni bilo vanj uprto, drznil se je

celo pokusiti pijačo, in našel je, da je bila zelo ti-stega ukusa kot dober boronicevec. Da je bil vedno žejen, bilo mu je že prirojeno, in to ga je kmalu zapeljalo, da je potegnil drugič. Jeden požirek za-peljal ga je k drugemu, in tako je po gostem obi-skaval steklenico, da mu je naposled prešla zavest: oči so se mu vrtele v glavi, glava mu je počasi padala in nazadnje je trdo zadremal.

Vzbudivši se, videl je, da je na zelenem griču, s katerega je bil prvič ugledal starca v globeli. Po-mane si oči — bilo je jasno, solnčno jutro. Ptice so skakljale in žrvoglele v gošči, in orel je krožil visoko v zraku, kljubujoč čistemu gorskemu vetru. „Menda vender,“ misli si Rip, „nesem celo noč tukaj spal.“ Pokliče si nazaj v spomin vse dogodke, predno je zaspal. Tujec s sodom žganja — gorska globel — divje zavetišče mej skalami — mračna družba kugljalcev — steklenica — „o! ta stekle-nica! ta prokleta steklenica!“ misli si Rip, — „s čim naj se izgovorim pred gospo Van-Winklovo?“

Ozrè se po svojej puški, a namesto svitle, dobro z oljem namazane ptičarke najde poleg sebe staro orodje z zarjavelo cevjo, brez kresila in s kopitom, od črvov razjedenim. Zdaj se ga loti sum-nja, da so ga resnobni pivci v gori imeli za norca in napojivši ga z žganjem, ukradli mu puško. Tudi

Volk je izginil, a mogoče da je letel za kakšno ve-verico ali jerebico. Zažvižga mu, kliče ga po imenu, a vse zaman; odmev je nosil nazaj njegovo žviž-ganje in klicanje, psa pa ni bilo videti.

Sklene torej zopet poiskati sinočnje veselice, in ako bi srečal koga od družbe, zahtevati svojega psa in svojo puško. Ko se vzdigne, da bi šel, čuti, da so mu sklepi odreveneli in da nema več svoje navadne gibčnosti. „To gorsko ležišče mi ne ugaja,“ misli Rip, „in ako mi ta zabava nakoplje trganje, imel bom preglavice z gospo Van-Winklovo.“ Dokaj težko zleze doli v globel; najde jarek, po katerem sta on in tovariš njegov prejšnji večer lezla kvišku; a začudi se, da zdaj gorski potok šumi po njem, skakaje od skale do skale in globel napolnuje z brbljavim mrmranjem. Vender se trudi, da bi zlezal po njegovih stenah navkreber, s trudom delajoč si pot skozi gosto brezovje, sasafra in leščevje; več-krat se je izpotaknil ali zapletel se v divjo trto, vijočo svoje mladike od drevesa do drevesa in ne-kako mrežo razprostirajočo mu po poti.

Naposled pride, kjer se je bila špilja skozi razpoke odprla v amfiteater; a nobene sledi takšne odprtine ni bilo več. Skale so delale visok, nepro-doren nasip, s katerega je padal gorski potok v kodrastih vrtečih se penah, spuščaje se v široko,

bami ovirali trgovino mej Srbijo in Bolgarsko, po sili si prisvojili Bregovo, podpirali srbske veleizdajnike, srbske podložnike zatirali in na mejo postavili nedisciplinovane prostovoljce, ki so napadali mejno prebivalstvo.

Srbi se nadejajo, da bodo v enem tednu že zasedli Sofijo. Potem mislijo se snide evropski kongres, ki jim bode priznal zahtevane kraje, Bolgarom pa dovolil združenje. Ali se bode to zgodilo, je vprašanje. Rusija se bode najbrž odločno upirala njih željam. Bolgari se bodo gotovo ustavljali z vsemi močmi. V Belem gradu tudi mislijo, da se bode po sklepu miru ustanovili zopet prijateljski odnosi mej Bolgari in Srbi, kakor so se mej Avstrijo in Prusijo vkljub vojni leta 1866.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. novembra.

Včeraj je bil pod predsedstvom cesarja **ministrski svet**, katerega so se udeležili avstrijski, ogerski in skupni ministri. Posvetoval se je o novi avstro-ogerski pogodbi.

Kakor se „Narodnim Listom“ poroča, želi vlada, da bi na **Českem** po mestih dežela vzdrževala ljudske šole narodnih manjšin, ne pa občine kakor dosedaj. Čehi so neki s tem zadovoljni, samo to bi radi, da se da kako jamstvo, da se ne bodo snovale nemške šole v popolnem nemških mestih, kjer neso potrebne. Novi naučni minister Gautsch bode pa neki posebno silil, da se reši Clamov predlog v deželnem zboru, da bosta po vseh srednjih šolah na Českem oba deželna jezika obligatna.

Vnanje države.

Kakor se govori, posvetuje se **ruski** državni svet o predlogu, da morajo vsi načelniki administrativnih in sodnijskih uradov biti pravoslavni. Taka naredba bi jako hudo zadela Poljake, kateri bi kot katoličani bili izrinjeni skoro iz vseh višjih državnih služeb. Pospeševala bode pa tudi porušnje Poljskega in pribaltijskih pokrajin. Pobedonošev in Katkov se neki posebno naukušujeta za tako naredbo.

Turčija je v Zadru osnovala svoj generalni konzulat, kar je bila tudi storila za trgovskega ustanka. Vodstvo tega konzulata izročila je Azarianu efendiju.

Intransigenti mislijo predlagati v **francoske** zbornici, da se pomilostijo vsi politični zločini. Vlada se še ni odločila, ali bi priporočala predsedniku republike pomilostjenje ali ne. Najbrž bode to storila, ker bode tudi eden del oportunistov v zbornici se izrekel za pomilostjenje. S tem se bode utrdila jedinstvo mej republikanci. Pariški mestni zbor je že sklenil resolucijo, v katerej izraža željo, da se politični zločinci pomiloste. — Zbornica je potrdila že 442 volitev. Floqueta je izvolila s 346 glasi stalnim predsednikom zbornice, podpredsedniki so pa voljeni tudi samo republikanci.

Vojna z **Birmo** se bode neki zavlekla; kajti vojno oskrbnitvo je nekda pozabilo doposlati smotnika za topničarstvo. — Angleška vlada obrnila se je z oklicem na birmansko prebivalstvo, v katerem zagotavlja, da se ne bode dotikala trgovskih privilegij in veroizpovedanja. Budaizem ostane še nadalje deželna vera. Vsi birmanski uradniki in častniki naj ostanejo v službi, da bodo le svoje dolžnosti vestno izpolnivali. Prebivalci se opozarjajo, da se bode oestro kaznoval umor angleških vojakov ali pa grdo postopanje ž njimi. Birmanski kralj

obrnil se je bil do kitajskega cesarja kot na svojega vrhovnega vladarja in varuha budaizma za pomoč. Toda kitajska vlada ni več voljna začeti vojne s kako evropsko vlastjo. Naznanil je tedaj cesar birmanskemu kralju, da je njegova vlada natančno pretresla zahteve Angležev, našla je opravičene in da Kitajci nima jo nikakega povoda, utikati se v to vojno, katero je samovoljno prouzročil kralj.

Ko je nepričakovano umrl Mahdi, mislilo se je sploh, da bode navstal mir v **Sudanu**. To upanje se je še povečalo, ko se je za gotovo izvedelo, da je tudi hrabri Osman Digma mrtev. Res se precej časa ni nič zvedelo iz Sudana, kakor bi tam vladal najlepši mir. Toda temu ni bilo tako. Sudanci so se samo pripravljali za daljše boje. Mahdijev naslednik Khalif Abdullah El-Taaši je baje jako energičen in previden mož. Njegova prva skrb je bila, da porabi vojno orodje, ki se je našlo v Chartumu celo Angležem uplenjene parnike je dal popraviti, da sedaj spremljajo sudansko vojsko. Po vsej deželi nastavlja je urade, kateri redno pobirajo davke. Z domačim prebivalstvom onih krajev, katere si prisvoji, ravna jako lepo, da tako najde povsod manjši upor. Ta mesec bode v Sudanu končana žetev, potem pa neki namerava Khalif Abdullah El-Taaši z vsemi silami napasti Egipet. Angleškim konservativcem bode mnogo škodovalo pri volitvah, da baš sedaj prihajajo iz Sudana poročila, da se ustajniki začinjajo gibati in angleške vojski preté nove nevarnosti. Kdo ve, ako ne bode ravno to prouzročilo njih poraza.

Dopisi.

Iz Celja 12. novembra. — (Nemčurska kultura na spodnjem Štajerskem.) Duhovni pomočnik Vincencij Bauman se je 12. julija l. l. v svoji propovedi, v župniški cerkvi v Slivnici pri Mariboru izrazil, da je v župniji človek, kateri ima zdrave roke in noge, drugače pa siromak, ker plačuje občina zanj 100 gld. štibre, in da se je nanj postavil, ker ga je za velikonočni spovedni listek terjati; da hodi le zato pridigo poslušati, da kaj izvoha in potem v spremenjenem pomenu v antiklerikalne časnike pošilja. H koncu svoje pridige je duhovnik omenil, da naj se takim delomerznim in brezvernim potepuhom duri zapirajo.

Občinski siromak Edvard Kuček se je po tej pridigi, dasiravno duhovnik ni njegovega imena imenoval, na svoji siromaški časti razžaljenega čutil, in je g. Bauman pri c. kr. okrajni sodnji v Mariboru zaradi razžalenja časti ovadil. Sodnja je vsled zahtevanja tožnika duhovnika v zmislu §. 491 in 493 k. p. na 25 gld. globe, eventuelno na pet dnij zopora obsodila.

Vsled pritožbe zatoženega se je danes pri tu kajšnji c. kr. okrajni sodnji vršila prizivna obravnava, pri kateri je predsedoval deželne sodnje svetnik dr. Gallé.

Zatoženec je v izvrstnem govoru dokazoval, da ga kot narodnjaka vedno in strastno napadajo nemškutarji, da tudi občinski siromak Kuček spada k nemško-liberalni stranki, ter ga je le kot političnega nasprotnika ovadil; da pa on ni v svoji pridigi nikogar nameraval razžaliti, temveč sploh podarjal, da naj ljudje brezvernim potepuhom duri zapirajo.

globoko kotanjo, katero je temnila senca obdajajočega jo lesovja. Tu je bil zdaj siromak Rip prisiljen ustaviti se. Zopet prične klicati in žvižgati za psom, a odgovori mu le krokanje jate brezposelnih vran, ki so visoko v zraku letale okolu suhega drevesa, visečega čez solnčen prepad, in kakor se je zdelo, varne v svojej višini, gledale doli ter se norca delale iz nemira reveževega. Kaj je bilo početi? Jutro je potekalo, a Rip je bil gladen kot volk, ker je bil še tešč. Žal mu je bilo, da je izgubil psa in puško, bal se je ženi svoje stopiti pred oči, a tega pa vender tudi ni hotel, da bi v gorah gladu umrl. Pomajal je z glavo, obesil si zarujavelo puško čez ramo ter s srcem, polnim skrbi in tesnobe, svoje korake obrnil proti domu.

Bližajoč se vasi, naletel je na ljudi, a na nobenega, katerega bi poznal; to se mu je nekako čudno zdelo, kajti prej je mislil, da je znan z vsakim daleč na okolu. Vrh tega je bila njih obleka čisto drugačnega kroja, nego ga je bil on navajen videti. Vsi so zijali vanj z enakimi znamenji strmenja, in kadar ga je kdo pogledal, si je vselej pogladil brado. Ponavljanje tega kretanja napelje nehotote Ripa, da ravno tako stori, a zdaj sam sebi v veliko začudenje najde, da mu je zrasla čevelj dolga brada.

Zdaj je prišel v vaško okrožje. Krdelo tujih

otrok letelo mu je za petama, kričeč za njim in kazoč na sivo brado njegovo. Tudi psi, katerih ni jednega ni spoznal kot starega znanca, lajali so vanj, ko je šel mimo. In še vas je bila do cela izpremenjena videti; bila je večja in bolj obljudena. Tu so stale cele vrste hiš, katerih nikdar poprej ni bil videl, a one, ki so mu bile najljubša mesta, so izginile. Tuja imena stala so nad vratmi, — tuji obrazi gledali so skozi okna, — vse je bilo tuje. Skrbeti ga prične; dvomi, ni li on sam in ves svet okolo njega začaran. Vsakako je to njegova rojstna vas, katero je bil stoprav včeraj ostavil! Tu stoje Kaatskillske gore, — tu nekoliko proč teče sreberni Hudson — tu je vsak holm in vsaka dolina do pičice taka, kakeršna je bila vedno. Rip je bil bolestno zmešan. „Ona steklenica sinoči,“ misli si, „napravila mi je lep nered v mojej ubogej glavi!“

Dokaj se je moral truditi, da je našel pot k lastnemu stanovališču; približeval se mu je z nemim strahom, vsak hip pričakujoč, da zasliši vrisčeci glas gosp. Van-Winklove. Hišo najde razpadajočo — streha je udrta, okna pobita in vrata sneta s tečajev. Od glada na pol mrtev pes, Volku podoban, potikal se je tam okolo. Rip ga pokliče po imenu, a mrcina zagode, pokaže zobe ter odide. To je bil res neprijazen vsprejem. „Moj lastni pes“, vzdihne ubogi Rip, me je pozabil!“

Po kratkem posvetovanji sodišča je predsednik naznanil razsodbo, da se sodba Mariborska spremeni, in zatoženi zatožbe zaradi razžalenja časti oprosti. Pri tej obravnavi se je čitalo pismo brez podpisa, katero je g. Bauman po pošti prejel, iz katerega je pa razvidno, da je od pristaša nemčurske stranke pisano in odposlano. Taisto se glasi:

„Vi prokleti stari butl, ako ne boste slepe poštene ludi na cesti pri meri pustili, lassen wir Ihnen durchhauen, das Ihnen die Zähne beim Guack herausfallen, kümmern Sie sich alter uns fressen und und umkirchliche Dinge und pustite stare poštene ludi drugokrat pri meri, drugači bomo Vas naklupali, da se Vam bodo zvezde po nosi trosile. Ako Vi očete politizirati, znate tisto storiti pri mački. Vi slovenski Deutschfresser. — Ein guter prijatelj od Vas, kader očete, de Vas moremo pozdraviti, bomo drugo pot hlače (Sledé izrazi, toli surovi, da bi se jih najhujši neotesanec sramoval, le nemškutar ne.)

V resnici duhovito delo nemčursko, nemško-liberalna stranka more ponosna biti na tako kulturo.

Iz Celja 14. novembra. (Nemška-liberalna mogočnost na spodnjem Štajerskem.) V Slovenski Bistrici so se 1. rožnika t. l. popoldne v gostilni Martina Auer-a pristaši nemško-liberalne stranke zbrali, da bi se o volitvi državnega poslanca posvetovali, katera je bila na drugi dan ob deveti uri zjutraj v Mariboru razpisana. V to gostilno prišel je tudi posestnik Ludovik Kresnik, kateri ne spada k nemško-liberalni, temveč k narodno-konservativni stranki, in se je začel z navzočnimi gosti pogovarjati. Ko prideta Miha Nasko, prvi občinski svetovalec in posestnik Henrik Raswoscheg, oba od nemško-liberalne stranke v gostilno in zagledata Kresnika v pogovoru z volilci, si precej mislita, da Kresnik tukaj za Slovence agituje in začneta ž njim besedovati. Nasko se je sicer odmaknil v drugo sobo, Raswoscheg pa, kateri ceni svoje premoženje na 30 tisoč gold. in je za Slov. Bistrico zelo mogočna osoba, je Kresniku zapovedal, da naj gostilno zapusti, da ne bo škandala. Raswoscheg je tudi Kresniku pot do mize, pri kateri je ta že prej sedel, zaprl, in nastal je vsled tega postopanja mogočnega Raswoschega v resnici škandal, kajti začela sta drug družega psovati, in pristaši zadnjega so se proti Kresniku vzdignili in ga napadali.

Kresnik se pa škandalu odmakne, in s svojim prijateljem Štef. Spragerjem iz gostilne in proti domu poda.

Čez malo časa pa se pridrvi precej velika množica iz gostilne po ulicah za Kresnikom. — Kresnik zbeži na Auerjevo dvorišče v zavetje, ali množica plane čez duri na dvorišče za njim, ga od vseh strani obstopi in se peha proti njemu. — Kresnik upije, kaj imajo ž njim, in prosi, naj ga puste. Na to prihiti Raswoscheg od jedne, in občinski sluga Jaka Majerič od druge strani, in mesto ga braniti, zapove Raswoscheg Majeriču, da naj Kresnika do najdaljše ure prihodnjega dne zapre. Na vprašanje Kresnika, kdo bo to postopanje zagovarjal, je mogočni Raswoscheg odgovoril, da on to lahko

Stopi v hišo, katero je, to moramo priznati, gospa Van-Winklova zmirom imela v najličnejšem redu. Bila je prazna, puščobna, in kakor je kazalo zapuščena. To opuščanje premagalo je vsak zakonski strah; glasno zakliče ženo in otroke; puste sobe nekaj časa odmevajo od njegovega glasu, potem pa vse utihne.

Zdaj hiti ven ter krene proti svojemu staremu pribežališču, k vaškej krčmi; a tudi te ni bilo več. Na njenem mestu je stalo veliko, trohnelo leseno poslopje, z okni, na stečaj odprtemi, mej katerimi so bila nekatera pobita in njih luknje zadelane s starimi klobuki in suknjami, nad vratmi pa je stalo naslikano: „Union-Hotel, Jonathan Doolittle.“ Namesto velikega drevesa, ki je svoje dni osenčavalo mirno, majhno holandsko krčmo, stal je zdaj visok, gol drog z nečem na vrhu, kar je bilo podobno rudečej spalnej kapi, in z njega se je vila zastava na kateri so se vile čudno sestavljene zvezde in proge: vse to je bilo čudno in nedoumno. Vender pa je na deski spoznal rudečkasti obraz kralja Jurija, pod katerim je bil pokadil toliko mirnih pip; a tudi to je bilo čudno preobraženo. Rudeča suknja bila je zamenjana z modro in svetlo-rumeno; namesto žezla držal je meč v roki; glavo je krasil klobuk s privihanimi okrajci; in spodaj je bilo zapisano z velikimi črkami: General Washington. (Dalje prih.)

zagovarja. Na povelje Raswoschega je tedaj Majerič odpeljal Kresnika v občinski zapor.

Tako je prenočil Kresnik v občinskem zaporu in premišljeval, kako bo prišel k volitvam v Maribor. — Župana pl. Formachera že ni bilo 2 dni doma, Raswoscheg odpeljal se je drugi dan za rano od doma, in tudi prvi občinski svetovalec Nasko, kateremu je bilo že zvečer znano, da je Kresnik v občinskem zaporu, ni v tej zadevi ničesar ukrenil, temveč ob 7. uri zjutraj Bistrico zapustil; samo Kresnik je premišljeval v luknji, v katero so ga utaknili, kako prijetno je v Slov. Bistrici, katera ima jednake občinske razmere kakor Turčija.

Ko je dan napočil, začel je Kresnik na duri trkati in prositi, naj ga spusté, ali ključar zapornice mu je odgovoril, da še ni povelja dobil nika-keršnega. Nekaj časa preteče in Kresnik zopet prosi, da naj ga k županu peljejo, stražnik pa mu odgovori, da župana ni doma. Kresnik se pomiri in odrešenja pričakuje. Zopet začne trkati na duri in prositi, da naj ga peljejo k okrajnemu sodniku ali pa k adjunktju, da bo pri sodnji zaslišán. Tudi ta prošnja se mu odbije; poslednjič pa prosi za papir in pero, da bo pisal ali brzojavil domov, da se vsaj zve, kje da je. Na to mu pa ključar zapornice odkritosrčno odgovori, da naj rajši miruje, ker z glavo ne more zidu prodreti, pred najjsto uro pa izpuščen ne bo, dokler ni konec volitve. In res ob najjsti uri, ko je železniški vlak iz Bistrice v Maribor oddrdral, bil je Kresnik iz zopora izpuščen. Na zahtevanje, da se o dogodku zapisnik sestavi in on zasliši, dobil je Kresnik odgovor, da kaj takega ni potreba, ker je reč končana, in Majerič, kateri ga je brez ovadbe zaprl, ga je tudi izpustil.

Ali za Kresnika ni bila reč končana, temveč se je še le pričela.

On je sodnji dogodek naznanil in na podlagi sodniških poizvedeb in natančne preiskave je državno pravdnštvo pričelo zoper Henrika Raswoschega zatožbo zaradi hudodelstva javne sile po § 93 k. p.

Obravnava se je danes vršila pri tukajšnji c. kr. okrožni sodnji. Sodišče je bilo sestavljeno iz dež. sodnije svetnikov Levičnik, Rattek, dr. Galle in adj. dr. Pevetz. — Zatožbo zastopal je državnik dr. Gertscher, in zatoženca dr. Holzinger iz Gradca. — Pri obravnavi je bilo zaslišanih 18 prič, katere so gori omenjeno dejanje od besede do besede potrdile, in še posebno pričale, da je Raswoscheg na večer 1. nočnika v gostilno nazaj prišedši rekel: „jaz sem pustil Kresnika zapreti, zdaj pojdemo jutri sami volit, Kresnika pa bom pustil do pol dvanajstih zaprtega.“ Jedna izmej prič je še dalje izpovedala, da ji je Raswoscheg pozneje veleval, naj Kresniku pove, da ga pusti pozdraviti, da more tak kvatir še večkrat dobiti, če hoče, samo tiste živalice, ki se notri nahajajo, naj nazaj prinese. Tudi je bilo sploh govoreno, da so Kresnika samo zato zaprli, da bi ne šel v Maribor za Slovence volit, kar je sam občinski sluga pričel povedati.

Državni pravdnik je nasvetoval, da se zatoženi na podlagi dokazov hudodelstva javne sile v zmislu zatožbe krivega spozna in v primerno kazni obsodi, — zagovornik pa je predlagal, da naj se zatoženec zatožbe oprostí, ker dejanje, na katero je zatožba sezidana, ne zapopada postavnih znamenj hudodelstva v § 93 k. p. navedenega.

Po dolgotrajnem posvetovanju je predsednik naznanil razsodbo, da je zatoženih Raswoscheg hudodelstva javne sile po § 93 k. p. krivega spoznan, ter da se obsodi na šest tednov ječe, z jednim postom vsaki teden poostrene.

To osodo Ludovika Kresnika naj si zapomnijo štajerski Slovenci, in taisti, ki še ne poznajo Slov. Bistrice, da si jo bodo ognili, kadar pojdejo zopet k volitvam v Maribor.

Iz Gorice 14. novembra. (Tramvaj. — Studentovska kuhinja. — Gledališče. — Sodnijska obravnava.) Naši trnovski kmetje kakor tudi grgarski in oni iz sosednih občin so lansko leto štrajkali, da so s tem prisilili gozdarski urad, ki mesto z drvimi preskrbuje, za prevažanje drv do takih cen, da je bil erar prisiljen, misliti na drug način, kako bi drva v mesto dobival. Napravil je vsled tega pogodbo z nekim podjetnikom, ki se je zavezal drva po stari ceni v mesto prevažati. Podjetnik kupil je v ta namen na Českem parni stroj; prvi poskus vršil se je že oktobra, toda ponesrečil se je bil popolnem, ker se je bil stroj pokvaril. Podjetnik bi bil moral do 1. novembra pripeljati v mesto 1000 metrov drv,

a temu pogoju ni zadostil. Stroj se je popravil in v teku tega meseca naredil je še le dva vijača; pri zadnjem potreboval je tri dni, da je prišel na Trnovo ter 32 metrov drv v mesto pripeljal. Na ta način bo mesto slabo z netilom preskrbljeno, mogoče pa, da bode novi stroj, ki je na Angleškem naročen in že na potu, bolje služil svojemu poklicu. Vendar trajna ne bode nikakor ta novotarija, kajti bati se je, da bodo na cesti, na kateri je promet še precej živahen, nesreče pogoste. Prva pripetila se je pri prvem poskusu. Konj se je preplašil, pal v propad ter se močno poškodoval. Podjetnik je sicer škodo povrnil; a ko bi se človek ponesrečil, kako bi se škoda poravnala? Na Laškem, kjer so ceste zelo široke, se neso do sedaj taki poskusi dobro obnesli, država je bila primorana tramvaje prepovedati.

Naša učeča se mladina iz bližnje okolice pohajala je mej zjutranjim in popoldanskim poukom po mestu sem ter tja, dolgočasila se je, tratila zlati čas radi pomanjkanja prostorov, kjer bi se učila in poleg vsega še lakoto trpela. To je privedlo nekatere gospode, ki se požrtvovalno trudijo v društvu sv. Vincencija, da bi vrednim in potrebnim siromakom pomagali, da so že lansko leto preskrbeli takim dijakom obed, nadzorstvo in prostore, v katere zahajajo mej poukom. To blago delo nadaljujejo tudi letos, kar naj jim Bog stotero plati. Milosrčnih darov v ta namen dohaja od vseh strani naše domovine, žalibog, da so pičili, dočim je potreba velika Radi tega bodi društvo vsem prijateljem mladine najtopleje priporočeno.

Vsako italijansko gledališko društvo zadobi v „italijanski“ Gorici navadno bridkih skušenj, tako da neče več nobeno v Gorico, ako se mu a priori ne zagotovijo primerni dohodki. Sedaj pa gostuje tukaj nemško društvo iz Trsta, ki je z vspehom v gmotnem oziru še precej zadovoljno. Znaprej najeta je družba, katera igra sedaj v Palmovini blizu avstrijske meje. Ko so prišli igralci nekdanj na sprehod na avstrijski svet, začeli so nekateri zabavljati čez Avstrijo, da so finančni stražniki dva prijeli in v Červinjanski zapor odpeljali. Mi bi jih tako ostro ne kaznovali, najbrž so hoteli gospodje delati le reklamo za predstave v Gorici. Videli bodemo, ali bodo srečnejši od drugih in ali bode kaj pomagala novodobna reklama

Afera g. prof. Majonike, ki je prouzročila po mestu in deželi mnogo hrupa, prišla bode menda vendar le pred porotnike. G. profesor je baje tožbo zoper odvetnika Bizzarro-ta že uležil. Stalno je, da se more le po tem potu odkrižati madeža, kateri mu je poslano Bizzarrovo na čelo pritisnilo.

Domače stvari.

— († Alojzij Koblar.) G. Alojzij Koblar, župan Litijski, odpeljal se je v soboto z doma na Bizeljsko vino kupovat. Na Zidanem mostu prišlo mu je slabo. Usel se je na kurirni vlak in odpeljal v Ljubljano k zdravniku. Ko je vlak došel v Ljubljano, našli so ga mrtvega v vozu. Mej potom zadel ga je mrtvoud. Pri sebi je imel 2175 gld. Pokojni g. Koblar (vulgo Šegač) bil je obče priljubljen in spoštovan mož, izvrsten narodnjak in jako upliven v vsem okraju, za kateri si je stekel mnogo zaslug. Bil je mnogo let župan in poslanec v deželni zboru kranjskem. Njegova prerana in nepričakovana smrt vzbudila je v vseh krogih najodkritosrčnejše sožaljenje, zlasti pa narodnjaki obžalujejo izgubo tako vrlega moža. Blag mu bodi spomin in lahka zemljica!

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 17. dan novembra 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Volitev po jednega člana v magistratni, stavbinski in vodovodni odsek mesto izstopivšega mestnega odbornika Frana Žužka. III. Finančnega odseka poročilo a) o računskih zaključkih za 1884. leto; b) o prodaji mestnih parcel st. 84, 86, 57/3 in 90/1 poleg deželne prisilne delavnice. IV. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog: „naj se sklene prošnja do c. kr. deželne vlade, da se ustanovi v Ljubljani šesta lekarna. V. Mestnega odbornika Frana Trtnika samostalni predloga: a) glede razsvetljave ulic v Krakovem; b) glede celonočne razsvetljave krakovskega nasipa po zadnji plinovi svetilnici pri Gradašici. Tajna seja, Poročila o prošnjah itd.

— (Pisateljskega podpornega društva zabavni večer) bil je preteklo soboto.

Navzočnih bilo je 30 članov, katerim je predsedoval g. prof. Levec. Gosp. Vrhovec nadaljeval je svojo prezanimivo razpravo „Ljubljana pred 100 leti“ ter nam podajal toliko znamenitih zgodovinskih podatkov in notic, katere je deloma nabral v mestnem arhivu, da mu je po končanem berilu od vseh strani donela živa pohvala in da bode vsakdo z veseljem čital zgodovinsko važni spis, ko izide na svetlo. Prihodnji „zabavni večer“ je v soboto.

— (Martinov večer) praznoval se je včeraj na dveh krajih. V restavraciji „Ljubljanske Čitalnice“ priredilo je slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“, v Koslerjevi pivarni pa „Šišenska Čitalnica“ svojo veselico. Spored bil je na obeh krajih obširen in zanimiv, občinstva pa jako veliko. Za danes nam je samo možno na kratko poročati o „Slavčevem večeru“, ki je bil v vseh točkah prav izboren. Dobri in krepki bili so vsi zbori, prav umestno bilo je g. Pajka komično berilo, izredno dobro pel se je Foersterjev četverspev „Njoj“ (gg. Sakser, Markič, Breskvar, Grahek) in A. Dolinarjevo šaloigro „Pražnja obleka“ predstavljali so gg. Wolf, Jeršek in Ravnikar tako vrlo in dovtipno, da je bilo smeha v izobilju. Najbolj ugajale so pa točke, v katerih je nastopal g. Meden. Pel je najprej tenor-solo v dr. Ipavčevi „Prošnji“, potem pa „Godčevo pesen.“ Gospod Meden poznat je kot izvrsten pevec, a včeraj bil je posebno dobro razpoložen in pel je tako mojsterski, da je bilo občinstvo očarano. Vsled silnega odobravanja, dodal je potem še Vilharjevega „Mornarja“ in „Nezakonsko mater“, ter zvršil obe točki tako dovršeno, da je prisoten veščak rekel: „Gospod Meden je in ostane najboljši pevec, kar jih imajo Slovenci.“ Včerajšnji večer bil je najboljši, kar jih je doslej priredil „Slavec“ in vsakdo je z veseljem opazoval, kako zbor vidno napreduje in kako so veselice vedno lepše in zabavnejše. Zatorej izrekamo zasluženo priznanje in pristno zahvalo vodstvu, kakor tudi neumornemu pevovodji, kateremu gre precejšen del dosedanjih vspehov.

— („Zveza slovenskih posojilnic“) imela je včeraj svoj občni zbor, pri katerem je bilo zastopanih 8 posojilnic. Obširneje poročilo jutri, ker nam danes prostora nedostaja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. novembra. Cesar, cesarjevič, več vojvod bili včeraj prisotni pri slovesni sv. maši, katero je kardinal Ganglbauer v samostanski cerkvi povodom 400 letnice posvečenja Leopolda IV. služil. Pri prihodu, urodu in odhodu pozdravljala jih je navdušeno množica, več tisoč broječa.

Dunaj 16. novembra. Avstrijska delegacija vsprejela vnanji budget brez debate, ko je poročevalec Windischgrätz izrazil, da ima budgetni odsek v vnanjo politiko neomajljivo zaupanje in da je upanje, da se ohrani mir mej velevlastmi. Isto tako vsprejeli so se brez debate: proračuni vkupnega finančnega ministerstva, izredna potrebsčina za vojsko, proračun najvišjega računšiča, carin.

Sofija 16. nobembra. Knez došel v Ihtiman. Pri Caribrodu izgubili Bolgari 34 mrtvih in ranjenih. Srbi, ki so bili v veliki večini, imeli so mnogobrojne izgube. Srbi zasedli Caribrod. Zjutraj odrinile so mnogobrojne srbske čete proti Dragomanu. Navstala kanonada, ki je trajala do noči. Pri Trnu bil tudi boj.

Carigrad 16. novembra. Poslanik v Londonu Musurus paša umirovljen. Na njega mesto Rustem paša imenovan.

Peterburg 15. novembra. Merodajni listi obsojajo srbsko napovedbo vojne kot bratomorsko, pustolovno početje. „Journal de St. Peterbourg“ obsoja z ostrimi besedami postopanje Srbije in nedelavnost konference, ki je Srbiji dala povod ter izjavlja, da Rusija ne more dopuščati, da bi kaka balkanska država morala za korak nazaj.

London 15. novembra. Car odtegnil je bolgarskemu knezu Aleksandru dosedanjo podporo 150.000 rubljev na leto.

„Sokoli“

vabijo se v torek 17. t. m. zvečer v čitalniški stekleni salon na skupni razgovor o zadevi osobnega udeleževanja društvnikov pri društvu „rudečega križa“.

ODBOR.

Tržne cene v Ljubljani
dné 14. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.00	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	5.53	Surovo maslo,	85
Ječmen,	4.23	Jajce, jedno	3
Oves,	3.09	Mleko, liter	8
Ajda,	4.37	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.87	Telečje	60
Koruza,	5.3	Svinjsko	54
Krompir,	2.69	Koštrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8.50	Seno, 100 kilo	1.96
Maslo, kgr.	98	Slama,	1.96
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	7.60
Špeh frišen,	54	meška,	5.50

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Večrvi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. nov.	7. zjutraj	736.62 mm.	-1.2° C	brezv.	megla	0.5 mm.
	2. pop.	734.29 mm.	3.8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.39 mm.	4.6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
15. nov.	7. zjutraj	732.56 mm.	3.4° C	brezv.	obl.	8.20 mm.
	2. pop.	730.34 mm.	10.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	731.03 mm.	8.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 2.4° in 7.4°, za 1.5° pod in 3.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	85	kr
Srebrna renta	81	45	"
Zlata renta	108	75	"
5% marcna renta	99	25	"
Akcije narodne banke	859	—	"
Kreditne akcije	278	60	"
London	126	—	"
Srebro	—	—	"
Napol.	10	01 1/2	"
C. kr. cekini	5	98	"
Nemške marke	61	90	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	171	50
Ogrska zlata renta 4%	97	45	"
" papirna renta 5%	89	75	"
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	—	"
Dunava reg srečke 5%	100 gld	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50	"
Kreditne srečke	100 gld	176	50
Rudolfove srečke	10	17	80
Akcije anglo-avstr. banke	120	96	75
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	186	75	"

Zasobnik

želi se udeleževati z zneskom od 3000 do 4000 gld. pri kakem solidnem podjetji. — Ponudbe vsprejema Fran Müller-jev Annoneen-Bureau v Ljubljani, (675-2)

Skozi 40 let preskušena c. kr. dvor. zdravnika za zobe

Dr. POPP-a
Anatherin

zobna in ustna voda.

Dunaj. mesto, Bognergasse 2.

Zdravniška potrdila.

Prof. dr. Oppolzer, bivši rektor magnif., prof. c. kr. klinike na Dunaji, kr. saks. dvorni svetnik itd. Jaz sem preiskal Vašo Anatherin ustno vodo in spoznal, da je priporočevanja vredna.

Prof. Drasche rabil je pristno Anatherin ustno vodo na svojem medicinskem oddelku v c. kr. obč. bolnici za poskušnjo in se izjavil, da je primerna svojemu imenu in izvrstna.

Dr. Kainzbauer, ces. svetnik, bivši profesor. Rabil sem Popp-ovo Anatherin ustno vodo pri jako velikem številu svojih bolnikov pri ustnih in zobnih boleznih z izrednim vspehom, ker sem preverjen o njene kemično čistej kakovosti.

Tudi pri kroničnem kataru je dobro, ako se bolni deli ust, grla in vratu namažejo s Popp-ovo Anatherin ustno vodo. (322-3)

Prof. Schnitzler rabi Popp-ovo Anatherin ustno vodo pri boleznih ust, vratu in grla, kakor tudi pri boleznih zobnega mesa z najboljšim vspehom.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Wardo, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Škofjeji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Mellki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Rizoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

P. n. občinstvo se prosi zahtevati izrečno c. kr. dvornega zdravnika za zobe Popp-a preparate in vzeti samo take, ki imajo moje varstveno znamko.

Več ponarjatev in prodajalcev na Dunaji in in spruku bilo je nedavno obsojenih k občutnim kaznim.

Lepo stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo in z vsem drugim takoj odda gospod **Josip Pauer** na **Sentpeterskem predmestju.** (682-1)

Poslano. (7-40)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče, I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plucvine I želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Cvet zoper trganje

po dr. Malieu à 50 kr.

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Schuhmart.

Prodaja (646-3)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

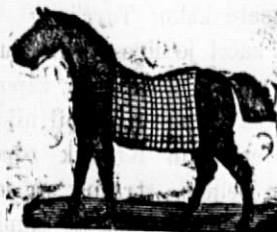
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Nič več odlašati.

Svetovno znane žebrake, katere sem na nekej dražbi kupil za polovico prave vrednosti in so jih vsled objave že mnogo pokupili z vs-h delov sveta, prodajem, dokler jih je kaj po

samo gld. 150

jako dolge, zelo debele in široke
neraztrgljive
žebrake

z barvastimi kraji, debele kakor deska; 190 cm. dolge, 130 cm. široke z različnimi kraji, jako debele. zares neraztrgljive, Ia. baže po gold. 1.75, najboljša baže jako fine pa po gld. 1.95.

Nadalje je še v zalogi:

500 dvanajstoric rumenih kosmatih fijakarskih plah

z raznimi barvastimi progami in kraji, kompletnih, jako finih, samo po gld. 2.60. Posebno priporočevati izvoščekom. Nadalje imam za razprodajo:

400 posteljnih odej

iz najfinejše burett-svile v veličastnih barvah, rdečih, modrih, rumenih, zelenih, pomerančastih, progatih, dosti dolgih za vsako posteljo po gld. 3.75, dvojica samo gld. 7.—

Na stotine zahval in opetovanih naročil od od merodajnih osob, izmed katerih sem že nekatere objavil, so v moji pisarni vsakateremu na blagovoljen ogled in mislim ne-atera taka zahvalna pisma in opetovane naročbe, došle poslednji čas, kmalu objaviti. Vsako blago, ki ne ugaja, vzame se brez ugovora nazaj. (639-3)

Naslov: **Webewaaren-Manufactur**

J. H. Rabinovicz

Wien, III. Bez., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitek v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Najpovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**. Za zrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna navedba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sier v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena **podpisani trgovski hiši** in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnaj nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za zrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld.—.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednom uradni načrt zrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po zrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupecu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt zrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred zrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti zrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1885

nam direktno doposlati.

(610-9)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.